

Peisaj

Bragagiu

Cad imagini de liniști
Și ecouri de stele
Peste râu ce-n ariniști
Poartă ape rebele.

Care-s încă în viață
Printre pietre rotunde
Unde crusta de gheață
Nu se-ncheagă în unde.

Ca întregă să prindă
Zbuciumarea lor trează
Ca pe-un chip ce-n oglindă
Fața iar și-o maschează.

Nimicindu-și esențe
Și-ncâlcit ticluită
Precum proza în zdrențe
Poezie-i numită.

Însă apa se zbate
Ca un suflet ce nu se
Teme de nedreptate
Cu-avantaje propuse.

Ci se vrea numai vie
Chiar și-n mijloc de iarnă
Nu o dalbă pustie
Ce-nghețată se toarnă.

Amuțit e pământul
În frumoase tablouri
Și presară argintul
Reflectări și ecouri.
Victor Bragagiu